

[Albertsen]

Af de foreliggende to forslag til folketingsbeslutning fra SF kan jeg udtale en hel del sympati for det første, nemlig det, der omhandler en regulering af folkepensionen, og er dermed i overensstemmelse med det, socialministeren har fremført. Jeg synes, de intentioner, der er tale om, i høj grad ligger på linje med det, som socialdemokratiet gerne ser fremmet.

Vi er enig i, at når der skal ske en regulering – og det ser vi gerne, når samfundsøkonomien i øvrigt måtte give muligheder derfor – bør forbedringerne først og fremmest tilgodes de grupper af pensionister, der ikke har andre indtægter end pensionen og eventuelt de beskedne supplerende indtægter, man må have i øjeblikket for at opnå fuldt pensions-tillæg, nemlig 6.700 kr. for enlige og 9.700 kr. for ægtepar.

Det, der er udmøntet fra SF, drejer sig om mange penge – der er anslået et beløb på 3 mia kr. – og uanset at man peger på, at dette beløb kan finansieres gennem afkastet fra pensionsfonden, vil det trods alt betyde, at man samfundsøkonomisk poster dette beløb ud i økonomien. Det må derfor indgå i overvejelserne, om vi, i en tid hvor vi må erkende økonomien er ganske stram, overhovedet har kræfter til at foretage en disposition som den her foreslåede.

Jeg må imidlertid forstå, at socialministeren arbejder med, at der vil være mulighed for visse bevægelser, men dermed er der selvfølgelig ikke givet tilsagn om et rammebeløb som det, der her er peget på.

Jeg vil henstille til socialministeren i sine overvejelser at være opmærksom på to forhold ud over det, som her er påpeget fra SFs side.

Det første er spørgsmålet om det såkaldte lomme pengebeløb, der præsteres over for de 50.000 pensionister, der opholder sig på plejehjem. Jeg synes selv, betegnelsen er urimelig og nedværdigende, og jeg ser den gerne ændret således, at man fortsat får udbetalt sin pension, men at der derefter fratækkes en ydelse til delvis dækning af de omkostninger, der er forbundet med opholdet på plejehjem.

Det andet område, hvor jeg gerne ser man er åben over for en revision, er spørgsmålet om den måde, hvorpå man fordeler rådighedsbeløb til kommunerne. Princippet er i øjeblikket det, at man uddeler det efter antal-

let af pensionister, men samtidig siger man til kommunerne, at de kun må fordele beløbet til de særlig hårdt trængte pensionister. Det vil sige, at man i de kommuner, der har relativt mange velstillede pensionister – og dér kan jeg som eksempel nævne Gentofte kommune – altså vil få et relativt stort beløb til udbetaling, men da det beløb, man får udbetalt i statsrefusion – det er de 75 pct. af det samlede beløb – altså kun skal anvendes til særlig dårligt stillede pensionister, og da der ikke er så forfærdelig mange af dem i Gentofte kommune, medfører det en privilegering af de velstillede kommuner. Omvendt medfører det en underprivilegering af de mindre velstillede kommuner, som har et stort antal fattige pensionister.

Her er der virkelig behov for en revision, og jeg ser gerne, at en sådan revision også har en islæt i retning af, at man helt fjernede begrebet rådighedsbeløb, således at pengene kunne anvendes til en forhøjelse af pensions-tillægget.

Hvad angår det andet forslag fra SF, om en ophævelse af begrebet laveste invalidepension, skal man i sin vurdering af dets økonomiske konsekvenser ikke alene fæstne sig ved det anslåede beløb på 250 mill. kr. – vi taler om en gruppe på i alt 16.000 pensionister – men også på, at det vil få nogle konsekvenser for administrationen af andre grupper inden for pensionsområdet, når man på dette område skal vurdere, om der er tale om fuldt selverhverv eller ej. Det vil også nok sige en forøgelse af antallet, og det vil betyde en endnu større merudgift.

Hvis dette beløb, som jeg skønner alt i alt giver en samlet effekt på 450 mill. kr., ville blive fordelt til en gruppe, der havde det særlig hårdt, ville jeg imidlertid være meget åben over for det. Men jeg tror, SF har undladt at studere, hvordan denne gruppe egentlig er opdelt. Flertallet af de 16.000 pensionister er nemlig mennesker, der for en dels vedkommende ikke har været ude i erhvervs-livet og for en dels vedkommende for længst har ophørt dermed, for nogles vedkommende er der tale om selverhvervende grupper: landmænd m.v.

Dem, man argumenterer for i denne forbindelse, er den fjerdedel af pensionister med laveste invalidepension, som får et supplement igennem deres ydelser fra bistandskontoret. Jeg synes det er i orden, at man